

pierwszy i zmieniającym zakład pracy, z wyjątkiem osób porzucających pracę.

§ 6. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen do ustalenia z dniem 1 czerwca 1980 r. jednolitych cen detalicznych i cen zbytu cukru przy przyjęciu za podstawę ceny detalicznej cukru kryształu w wysokości 26 zł za 1 kg.

2. Cena cukru sprzedawanego na bilety towarowe nie ulega zmianie. Ceny wyrobów wytwarzanych przy użyciu cukru nie ulegają zmianie z tytułu zastosowania jednolitej ceny cukru.

§ 7. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych:

- 1) określi tryb wypłacania ekwiwalentu w uspołeczniowanych zakładach pracy,

- 2) uwzględni skutki wypłaty ekwiwalentu i wprowadzenia jednolitych cen cukru w planach finansowych zainteresowanych jednostek gospodarki uspołecznionej, budżetach terenowych i budżecie centralnym.

§ 8. Traci moc uchwała nr 174 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1976 r. w sprawie wprowadzenia na okres przejściowy sprzedaży cukru na bilety towarowe oraz sprzedaży komercyjnej cukru, z tym że do wydawania biletów towarowych na cukier dla osób uprawnionych i sprzedaży cukru na bilety towarowe stosuje się przejściowo przepisy tej uchwały.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: E. Babiuch

65

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 maja 1980 r.

w sprawie trybu wypłacania przez uspołecznione zakłady pracy ekwiwalentu pieniężnego za bilety towarowe na cukier.

Na podstawie § 7 pkt 1 uchwały nr 42 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1980 r. w sprawie zasad sprzedaży cukru dla ludności (Monitor Polski Nr 14, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa tryb wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za bilety towarowe na cukier przez:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa i zjednoczenia (jednostki równorzędne),
- 2) jednostki badawcze i szkoły wyższe,
- 3) instytucje finansowe i ubezpieczeniowe,
- 4) spółdzielnie i ich związki,
- 5) jednostki budżetowe,
- 6) zakłady budżetowe,
- 7) gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,
- 8) organizacje polityczne i zawodowe oraz organizacje społeczne i ich przedsiębiorstwa,
- 9) inne uspołecznione zakłady pracy, zwane dalej „zakładami pracy”.

2. Tryb wypłacania ekwiwalentu w jednostkach (instytucjach) wojskowych regulują odrębne przepisy.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwałę — rozumie się przez to uchwałę nr 42 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1980 r. w sprawie zasad sprzedaży cukru dla ludności (Monitor Polski Nr 14, poz. 64),
- 2) ekwiwalencie — rozumie się przez to ekwiwalent pieniężny za bilety towarowe na cukier, wypłacany na podstawie uchwały.

§ 3. 1. Ekwiwalent przysługuje określonym w § 1 uchwały pracownikom zakładów pracy, osobom wykonującym pracę nakładczą oraz członkom ich rodzin, a także innym osobom pozostającym na ich utrzymaniu, z wyjątkiem kobiet w wieku od 18 do 50 lat i mężczyzn w wieku od 18 do 65 lat.

2. Ekwiwalent jest wypłacany przez zakłady pracy na wniosek rady zakładowej, o którym mowa w § 4 uchwały, oraz po złożeniu przez kierownika zakładu pracy oświadczenia o rezygnacji z biletów towarowych na cukier w oddziale Narodowego Banku Polskiego, który bilety te wydawał.

3. Podstawę do wypłacania ekwiwalentu przez zakłady pracy dla członków rodzin pracowników, z wyjątkiem studentów studiów dziennych, stanowi ewidencja wypłacanych zasiłków rodzinnych oraz oświadczenie pracownika, stwierdzające posiadanie na utrzymaniu nie uprawnionych do zasiłków członków rodziny.

§ 4. 1. Ekwiwalent wypłaca zakład pracy w terminach przewidzianych dla wypłaty wynagrodzeń.

2. Jeżeli pracownik (osoba wykonująca pracę nakładczą) jest zatrudniony w więcej niż jednym zakładzie pracy, ekwiwalent wypłaca zakład pracy wskazany przez niego jako główne miejsce zatrudnienia.

3. W razie zmiany zakładu pracy w ciągu miesiąca oraz w razie zbiegu uprawnień do ekwiwalentu z tytułu pracy i pobierania świadczeń lub z innego tytułu przysługuje tylko jeden ekwiwalent.

§ 5. 1. Ekwiwalent zalicza się do wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym osobowym funduszem płac, o których mowa w uchwale nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski z 1976 r. Nr 43, poz. 211, z 1978 r. Nr 15, poz. 50 i Nr 24, poz. 81 oraz z 1979 r. Nr 15, poz. 86 i Nr 17, poz. 104).

2. Ekwiwalent nie jest wliczany do podstawy ustalania:

- 1) podatku od funduszu płac,
- 2) obciążenia funduszu płac,
- 3) składki na ubezpieczenie społeczne,
- 4) innych składników wynagrodzeń,

5) emerytur i rent, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń społecznych i socjalnych.

§ 6. 1. Ekwiwalent powinien być wykazywany w odrębnej rubryce listy płacy.

2. Wypłata ekwiwalentu następuje ze środków zakładów pracy.

3. W zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego należne ekwiwalenty:

- 1) zalicza się do kosztów działalności bytowej;
- 2) traktuje się jako usprawiedliwione niewykonanie zadań planu obniżki kosztów i akumulacji finansowej;
- 3) uważa się za zmianę metodologiczną w rozumieniu przepisów o ustalaniu podstawy odpisu na fundusze zachęty materialnej.

4. W spółdzielniach dokonujących odpisów z czystej nadwyżki na cele materialnej zachęty należne ekwiwalenty nie wpływają na zmniejszenie tych odpisów.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do jednostek badawczych i szkół wyższych.

§ 7. 1. Jednostki i zakłady budżetowe wypłacają ekwiwalenty wynikające z listy płacy, obciążając kwota-

mi wypłat wydatki budżetu centralnego — Ministerstwo Finansów część 08, dział 89 — Różna działalność, rozdział 8995 — Różne zadania, § 15 — Nagrody i inne wynagrodzenia. W celu uzyskania pokrycia dokonanych wypłat jednostki i zakłady budżetowe składają w oddziale banku, w którym posiadają rachunek bankowy, polecenie pobrania z rachunku wydatków budżetu centralnego właściwego okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej (w odniesieniu do jednostek objętych planem centralnym) bądź właściwego urzędu wojewódzkiego (w odniesieniu do jednostek objętych planem terenowym).

2. Na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) oraz wojewody i prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego Minister Finansów może przyznać dodatkowe środki na pokrycie wypłaty ekwiwalentów zakładom pracy nie działającym na zasadach rozrachunku gospodarczego i nie będącym jednostkami lub zakładami budżetowymi.

§ 8. Uspołecznione zakłady pracy wypłacające ekwiwalent wykazują go w odrębnej pozycji sprawozdania dotyczącego funduszu płac.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

66

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 17 maja 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 13 kwietnia 1979 r. w sprawie wykazu jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopni naukowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 69) wprowadza się następujące zmiany:

A. W wykazie jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia:

1. w części A. Jednostki organizacyjne szkół wyższych:

1) w pozycji I-Uniwersytety pod lp. 4 Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — dodaje się wyrazy: w rubryce 2: „Wydział Pedagogiki i Psychologii” w rubryce 4: „doktora nauk humanistycznych”;

2) w pozycji II Politechniki, Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna:

a) pod lp. 9 Politechnika Szczecińska — Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki — w rubryce 2 wyrazy: „Wydział Technologii Chemicznej” zastępuje się wyrazami „Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej”;

b) dodaje się lp. 16 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3	4
„16	Politechnika Białostocka	Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki	
	Instytut Budownictwa Lądowego		„doktora nauk technicznych”

2. w części D. Instytuty naukowo-badawcze:

- 1) pod lp. 59 w rubryce 4 dodaje się wyrazy: „doktora nauk o organizacji i zarządzaniu”;
- 2) dodaje się lp. 64, 65 i 66 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3	4
„64	Instytut Mechanizacji Budownictwa	Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	„doktora nauk technicznych
65	Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa	Minister Górnictwa	„doktora nauk technicznych